

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 martie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 33 din 31 ianuarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.....	1-3	123.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public..... 5-13
Decizia nr. 35 din 5 februarie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă.....	3-5		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		36.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Normei de metrologie legală CEE „NML CEE-71/319 — Contoare volumetrice pentru lichide, altele decât apă” 14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 33

din 31 ianuarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Cristina Nicoară — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

nr. 82/1991, republicată, excepție ridicată de Marcel Păcuraru în Dosarul nr. 1.138/P/2001 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, luând cuvântul pe fondul cauzei, arată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 82/1991 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 214 din 7 decembrie 1999 și prin Decizia nr. 78 din 6 martie 2001, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale. Se arată că prevederile art. 40 incriminează o modalitate specifică de fals intelectual, fără a fi precizat subiectul infracțiunii. Astfel subiect activ al infracțiunii, în înțelesul art. 40 din Legea nr. 82/1991, poate

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității

fi orice persoană, fără ca legea să prevadă o calitate anume. În concluzie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că aceste dispoziții nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu prevăd nici un fel de privilegii sau discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierea din 10 septembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 1.138/P/2001, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată**, excepție ridicată de Marcel Păcuraru într-o cauză în care acesta fusese trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în acest articol.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că infracțiunea de fals intelectual, prevăzută la art. 289 din Codul penal, la care textul menționat face trimitere, se săvârșește asupra unui *înscriș oficial* care nu poate emana sau aparține, așa cum prevede art. 150 alin. 2 din Codul penal, decât unei unități publice, în sensul prevederilor art. 145 din Codul penal. Or, o societate comercială, cum este aceea la care autorul excepției era administrator, nu poate emite înscrisuri oficiale. De aceea — susține autorul excepției — fapta de care el fusese învinuit nu poate fi numită fals intelectual și încadrată la art. 40 al Legii nr. 82/1991, ci eventual în art. 290 din Codul penal, privitor la falsul în înscrisuri sub semnătură privată. Textul art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, contravine, în opinia autorului excepției, prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece instituie o răspundere în condițiile art. 289 din Codul penal pentru fapte care în mod obișnuit atrag răspunderea în condițiile art. 290 din Codul penal, inegalitatea de tratament juridic fiind vizibilă.

Tribunalul Galați — Secția penală, exprimându-și opinia asupra excepției, o consideră întemeiată, însușindu-și argumentele invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că textul art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, incriminează o variantă specifică de fals intelectual, al cărei subiect poate fi orice persoană, deoarece legea nu prevede o anume calitate pentru subiectul activ nemijlocit al infracțiunii. Elementele constitutive ale infracțiunii sunt prevăzute la art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, iar pedeapsa este, prin trimitere, cea prevăzută la art. 289 din Codul penal, ceea ce nu este contrar prevederilor Constituției. Întrucât dispozițiile legale criticate nu introduc privilegii sau discriminări și nu fac distincție între contabilii angajați la agenți cu capital de stat sau la cei cu capital privat, nu se poate reține neconstituționalitatea prevederilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, deoarece acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, se înscriu în cadrul reglementărilor legislative destinate să prevină evaziunea fiscală, să asigure disciplina financiar-contabilă, înregistrarea în evidențele tuturor regiilor autonome, societăților comerciale, instituțiilor și ale altor persoane

juridice, în mod corect, a veniturilor și cheltuielilor. Se arată că prevederile art. 40 conțin o reglementare specială prin care se incriminează o modalitate specifică de fals intelectual: elementele constitutive sunt prevăzute la art. 40, iar în ceea ce privește pedeapsa se face trimitere la dispozițiile art. 289 din Codul penal privind infracțiunea de fals intelectual. Se fac, de asemenea, trimiteri la jurisprudența Curții Constituționale, la Decizia nr. 78/2001 și la Decizia nr. 214/1999.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Dispozițiile art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 20 ianuarie 2000, care fac obiectul excepției de neconstituționalitate, sunt următoarele: *„Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.”*

Textul art. 289 din Codul penal, privitor la infracțiunea de fals intelectual, la care fac trimitere dispozițiile art. 40 din Legea nr. 82/1991, republicată, este următorul: *„Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, contravin prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece instituie o răspundere în condițiile art. 289 din Codul penal pentru fapte care, în mod obișnuit, atrag răspunderea în condițiile art. 290 din Codul penal, inegalitatea de tratament juridic fiind vizibilă. În speță acesta fusese trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, deoarece în calitate de administrator al unei societăți comerciale a făcut înregistrări inexacte, în sensul prevăzut de textul incriminator.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 214 din 7 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 31 decembrie 1999, și prin Decizia nr. 78 din 6 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 1 iunie 2001.

Examinând argumentele invocate de fiecare dată, Curtea Constituțională a decis că acestea sunt neîntemeiate și a respins excepția de neconstituționalitate ridicată.

În considerentele acestor decizii Curtea a reținut că art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, nu se referă la falsificarea unui înscris oficial și nu face nici o distincție între funcționarii care efectuează cu știință

înregistrări inexacte sau omit cu știință înregistrări în contabilitate care au drept consecință denaturarea elementelor care se reflectă în bilanțul contabil, indiferent dacă documentele emană de la autoritățile publice sau de la agenți economici privați. De asemenea, s-a reținut că nici o normă constituțională nu interzice legiuitorului să asimileze

anumite fapte penale sub aspectele denumirii, gravității și sancțiunii aplicabile.

Soluția adoptată și considerentele avute în vedere în acele decizii sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, excepție ridicată de Marcel Păcuraru în Dosarul nr. 1.138/P/2001 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 35

din 5 februarie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldova Tricotaje” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 3.606/2000 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal se prezintă, pentru Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, avocat Elena Petre Bălănescu, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca nefondată, conform jurisprudenței în materie a Curții, considerând că, deși Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 a fost abrogată prin Legea nr. 409/2001 care a aprobat cu modificări și

completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, prevederile criticate au fost preluate în noua reglementare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2000, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă și în special a dispozițiilor art. 40 din ordonanță**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldova Tricotaje” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 3.606/2000 al acelei instanțe, având ca obiect soluționarea acțiunii pentru anularea licitației publice organizate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare în vederea vânzării activelor autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că actul normativ criticat este contrar următoarelor principii constituționale: principiul statului de drept, prevăzut la art. 1 alin. (3), principiul dreptății și proporționalității, prevăzut la art. 1 alin. (3) și la art. 49 alin. (2), principiul accesului la justiție, prevăzut la art. 21, principiul garantării proprietății, prevăzut la art. 41 și 135, precum și principiile economiei de piață, prevăzute la art. 134.

Conform susținerilor autorului excepției, în baza ordonanței criticate pentru neconstituționalitate, societățile comerciale care au datorii la bănci sunt executate silit, deși multe dintre aceste societăți au la rândul lor de încasat sume de bani foarte mari de la alți agenți economici. În practică ordonanța pune societățile debitoare la discreția Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare, întrucât

pentru contestarea în justiție a măsurilor dispuse de această autoritate societățile comerciale debitoare, conform dispozițiilor art. 40 din ordonanță, trebuie să depună o cauțiune egală cu jumătate din valoarea activului bancar supus valorificării, ceea ce este imposibil pentru aceste societăți care nu sunt în măsură să achite creditele bancare.

Curtea de Apel Iași, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Potrivit acestei opinii, „condiționarea exercitării contestației la executare numai cu depunerea unei cauțiuni egală cu jumătate din valoarea activului bancar supus valorificării este neconstituțională”. Se mai arată, de asemenea, de către instanță că „dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 și în special ale art. 40 încalcă principiul constituțional al liberului acces la justiție, cât și [...] egalitatea părților în fața legii, debitoarea fiind în imposibilitate de a-și valorifica drepturile pe calea contestației la executare, cu atât mai mult cu cât debitul poate fi cu mult inferior jumătății din valoarea activului bancar supus valorificării”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Argumentând acest punct de vedere, Guvernul arată că prevederile ordonanței criticate „au în vedere stingerea prin plată a datoriei publice interne din preluarea la această datorie a creanțelor bancare neperformante cesionate Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare, prin măsurile prevăzute de lege [...] în condițiile prevăzute de respectivul act normativ, care instituie o procedură specială ce constituie o opțiune a legiuitorului, și nu o problemă de constituționalitate”. Referitor la dispozițiile art. 40 din ordonanță, în punctul de vedere al Guvernului se arată că „obligăția de a depune o cauțiune, în cazul contestării la executare, nu poate fi considerată o încălcare a accesului liber la justiție, legiuitorul fiind singurul competent să introducă o astfel de prevedere, în cauză fiind necesară protecția datoriei publice interne la care se preiau active neperformante”. În susținerea netemeinicii excepției, în punctul de vedere al Guvernului se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale, care s-a pronunțat, prin mai multe decizii, în sensul respingerii altor excepții de neconstituționalitate cu același obiect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55 din 24 august 1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999. Ulterior sesizării Curții Constituționale actul normativ criticat a fost modificat și completat prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 25/2000 și nr. 166/2000, publicate în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000 și, respectiv, nr. 523 din 24 octombrie 2000.

Prin ordonanța criticată pentru neconstituționalitate a fost reglementată o procedură specială pentru realizarea creanțelor bancare neperformante preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare și pentru soluționarea litigiilor și cererilor de orice natură în legătură cu aceste creanțe, precum și pentru executarea silită a acestora. Procedura, derogatorie de la dreptul comun prevăzut în special în Codul de procedură civilă, viza, în esență: titlurile executorii, comunicarea și punerea în executare a acestora, blocarea conturilor; sechestrarea acțiunilor și instituirea administrării speciale a societăților comerciale debitoare, regulile speciale privind soluționarea de către instanțele judecătorești a litigiilor în legătură cu creanțele neperformante preluate la datoria publică în care era parte Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, organele de executare și competența lor; comunicarea titlului executoriu și sechestrul, precum și vânzarea bunurilor urmărite silit.

Critica de neconstituționalitate se bazează pe susținerea potrivit căreia prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 contravin principiului statului de drept, prevăzut la art. 1 alin. (3) din Constituție, principiului liberului acces la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, principiului proporționalității restrângerii exercițiului unor drepturi, reglementat la art. 1 alin. (3) și la art. 49 alin. (2) din Constituție, principiului garantării proprietății, prevăzut la art. 41 și 135 din Constituție, precum și principiilor economiei de piață la care se referă art. 134 din Legea fundamentală. De asemenea, autorul excepției consideră că, „în practică, ordonanța criticată pune societățile debitoare la discreția Agenției de Valorificare a Activelor Bancare, întrucât, pentru contestarea în justiție a măsurilor dispuse de această agenție, societățile comerciale debitoare, conform dispozițiilor art. 40 din acest act normativ, trebuie să depună o cauțiune egală cu jumătate din valoarea activului bancar supus valorificării, ceea ce este imposibil pentru aceste societăți care nu sunt în măsură să achite creditele bancare.”

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Legea nr. 409 din 17 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 19 iulie 2001, a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind unele măsuri premergătoare privatizării băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 15 decembrie 1998, cu modificări și completări începând cu însuși titlul ordonanței, care a devenit astfel „Ordonanță de urgență privind valorificarea unor active bancare”. Prin Legea nr. 409/2001, intrată în vigoare anterior sesizării Curții Constituționale, potrivit art. 1 pct. 29 a fost introdus art. 35 care prevede că „La data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență următoarele acte normative se abrogă:

— Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, aprobată și modificată prin Legea nr. 151/2000;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 24 octombrie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare.”

Ulterior, prin Legea nr. 519 din 9 octombrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 17 octombrie 2001, a fost respinsă Ordonanța Guvernului nr. 55 din 24 august 1999 (abrogată anterior prin Legea nr. 409/2001), iar prin Legea nr. 514 din 9 octombrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001, a fost respinsă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 30 martie 2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, care de asemenea fusese abrogată prin Legea nr. 409/2001. De asemenea, prin Legea nr. 643 din 16 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 3 decembrie 2001, a fost respinsă și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică externă, care și ea fusese abrogată prin aceeași Lege nr. 409/2001.

În aceste condiții dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 nu pot constitui obiectul controlului de neconstituționalitate, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională are competența de a decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare. În consecință, în temeiul dispozițiilor alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Din analiza noului conținut al reglementărilor cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, ca urmare a aprobării sale cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, Curtea constată că acesta diferă în mod substanțial de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, abrogată, astfel că nu se poate considera că aceste prevederi au fost preluate în noua reglementare.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moldova Tricotaje” — S.A. din Iași în Dosarul nr. 3.606/2002 al Curții de Apel Iași.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 23 alin. (2) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul informațiilor publice,
Vasile Dîncu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Ion Smeianu,

secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice stabilesc principiile, procedurile și regulile de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.

(2) Dispozițiile prezentelor norme metodologice se aplică tuturor autorităților și instituțiilor publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 544/2001.

Art. 2. — Aplicarea Legii nr. 544/2001 se face cu respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenței — autoritățile și instituțiile publice au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public, în care accesul liber și neîngrădit la informațiile de interes public să constituie regula, iar limitarea accesului la informație să constituie excepția, în condițiile legii;

b) principiul aplicării unitare — autoritățile și instituțiile publice asigură respectarea legii în mod unitar, în conformitate cu prevederile acesteia și ale prezentelor norme metodologice.

c) principiul autonomiei — fiecare autoritate sau instituție publică va elabora propriul regulament de organizare și funcționare a compartimentelor de informare și relații publice, în conformitate cu prevederile legii și ale prezentelor norme metodologice.

CAPITOLUL II**Organizarea și asigurarea accesului liber la informațiile de interes public**

Art. 3. — (1) Pentru organizarea și asigurarea accesului liber și neîngrădit al oricărei persoane la informațiile de interes public autoritățile și instituțiile publice au obligația de a organiza compartimente specializate de informare și relații publice sau de a desemna persoane cu atribuții în acest domeniu.

(2) Compartimentele specializate de informare și relații publice pot fi organizate, în cadrul autorităților sau instituțiilor publice centrale ori locale, ca birouri, servicii, direcții sau direcții generale, în subordinea conducătorului autorității sau instituției publice respective, care, în funcție de situație, poate dispune coordonarea acestora de către o altă persoană din conducerea autorității sau instituției publice respective.

(3) Atribuțiile, organizarea și funcționarea compartimentelor de informare și relații publice se stabilesc, în baza legii și a dispozițiilor prezentelor norme metodologice, prin regulamentul de organizare și funcționare a autorității sau a instituției publice respective.

Art. 4. — (1) Pentru buna desfășurare a activității de informare și relații publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice, aceasta poate fi organizată cu următoarele componente:

- a) informarea presei;
- b) informarea publică directă a persoanelor;
- c) informarea internă a personalului;
- d) informarea interinstituțională.

(2) Informarea directă a persoanelor și informarea presei sunt, potrivit legii, componente obligatorii și nu exclud celelalte componente ale activității de informare și relații publice.

Art. 5. — În cadrul compartimentelor de informare și relații publice ale instituțiilor și autorităților publice activitatea de informare publică directă a persoanelor și cea de informare a presei se pot organiza distinct.

Art. 6. — (1) La nivelul Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Camerei Deputaților și al Senatului, aparatului de lucru al Guvernului, al ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, sediilor centrale ale regiilor autonome și al altor instituții publice centrale, precum și la nivelul autorităților administrative autonome, prefecturilor, consiliilor județene și consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București, structurile organizatorice existente de comunicare vor fi reorganizate în compartimente de informare și relații publice și vor include în mod obligatoriu cel puțin un birou (o structură) de informare publică și un birou (o structură) de relații cu presa.

(2) La nivelul structurilor descentralizate ale autorităților și instituțiilor publice centrale se vor organiza birouri de informare și relații publice, iar atribuțiile pe linia relației cu presa și a informării directe a persoanelor vor fi îndeplinite distinct de persoane special desemnate în acest scop.

(3) La nivelul comunelor atribuțiile pe linia relației cu presa și a informării directe a persoanelor pot fi îndeplinite de o persoană special desemnată în acest scop de consiliul local.

Art. 7. — Fiecare autoritate sau instituție publică va stabili, în funcție de specificul propriu al activităților, numărul de persoane necesar pentru îndeplinirea în bune condiții a atribuțiilor care revin autorității/instituției pe linia informării și relațiilor publice.

Art. 8. — (1) Pentru accesul publicului la informațiile de interes public difuzate din oficiu, la sediul fiecărei instituții sau autorități publice se vor organiza în cadrul compartimentelor de informare și relații publice puncte de informare-documentare.

(2) Prezentarea în format electronic a informațiilor comunicate din oficiu de către instituțiile și autoritățile publice

prevăzute la art. 6 alin. (2) și (3) se va realiza eșalonat, avându-se în vedere dotarea cu tehnică de calcul.

CAPITOLUL III

Procedurile privind accesul liber la informațiile de interes public

Art. 9. — Autoritățile și instituțiile publice asigură accesul la informațiile de interes public, din oficiu sau la cerere, în condițiile legii.

Art. 10. — (1) Informațiile de interes public care se comunică din oficiu, conform legii, vor fi prezentate într-o formă accesibilă și concisă care să faciliteze contactul persoanei interesate cu autoritatea sau instituția publică.

(2) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a publica și de a actualiza anual un buletin informativ care va cuprinde informațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001.

(3) Autoritățile publice sunt obligate să dea din oficiu publicității un raport periodic de activitate, cel puțin anual, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Raportul de activitate va fi elaborat în conformitate cu prevederile anexei nr. 6 la prezentele norme metodologice.

Art. 11. — (1) Accesul la informațiile de interes public comunicate din oficiu se realizează prin:

a) afișare la sediul autorității sau instituției publice ori prin publicare în Monitorul Oficial al României sau în mijloacele de informare în masă, în publicații proprii, precum și în pagina de Internet proprie;

b) consultare la sediul autorității sau instituției publice, în punctele de informare-documentare, în spații special destinate acestui scop.

(2) Afișarea la sediul autorității sau instituției publice este, în cazul tuturor autorităților și instituțiilor publice, modalitatea minimă obligatorie de difuzare a informațiilor de interes public comunicate din oficiu.

Art. 12. — În unitățile administrativ-teritoriale în care o minoritate națională deține o pondere de cel puțin 20% din numărul populației informațiile ce se comunică din oficiu se vor difuza și în limba minorității respective.

Art. 13. — Solicitarea informațiilor de interes public, altele decât cele prevăzute să fie comunicate din oficiu, va fi adresată instituției sau autorității publice, în condițiile art. 6 din Legea nr. 544/2001.

Art. 14. — (1) Pentru a facilita redactarea solicitării și a reclamației administrative autoritățile și instituțiile publice vor pune gratuit la dispoziție persoanei interesate formulare-tip.

(2) Modelele formularelor-tip ale cererii de informații de interes public și ale reclamației administrative sunt prezentate în anexele nr. 1, 2a) și 2b).

(3) Modelul scrisorii de răspuns la cerere și cel al scrisorii de răspuns la reclamația administrativă, împreună cu modelul registrului pentru înregistrarea documentelor prevăzute la alin. (2), sunt prezentate în anexele nr. 3, 4 și 5.

Art. 15. — (1) Informațiile de interes public pot fi solicitate și comunicate și în format electronic.

(2) Solicitarea de informații de interes public sau reclamația administrativă se poate transmite prin e-mail, conform modelelor formularelor-tip prezentate în anexele nr. 1, 2a) și 2b).

(3) Informațiile de interes public solicitate în scris, în format electronic, pot fi comunicate prin e-mail sau înregistrate pe dischetă.

Art. 16. — Termenele pentru comunicarea în scris a unui răspuns solicitantilor de informații de interes public sunt cele prevăzute de Legea nr. 544/2001, și anume:

a) 10 zile lucrătoare pentru comunicarea informației de interes public solicitate, dacă aceasta a fost indentificată în acest termen;

b) 10 zile lucrătoare pentru anunțarea solicitantului că termenul inițial prevăzut la lit. a) nu a fost suficient pentru identificarea informației solicitate;

c) 30 de zile lucrătoare pentru comunicarea informației de interes public identificate peste termenul prevăzut la lit. a);

d) 5 zile lucrătoare pentru transmiterea refuzului de comunicare a informației solicitate și a motivării refuzului.

Art. 17. — Programul zilnic al compartimentelor de informare și relații publice va fi cel al autorităților sau instituțiilor publice respective, stabilit prin regulamentul propriu de organizare și funcționare, incluzând într-o zi pe săptămână și ore după programul de funcționare.

Art. 18. — (1) Accesul la informațiile de interes public este gratuit.

(2) Costul serviciilor de copiere va fi suportat de solicitant, în condițiile legii.

(3) Plata serviciilor de copiere se va face la casieria fiecărei autorități sau instituții publice.

CAPITOLUL IV

Funcționarea structurilor responsabile de informarea publică directă

Art. 19. — Structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă asigură rezolvarea solicitărilor privind informațiile de interes public și organizarea și funcționarea punctului de informare-documentare.

Art. 20. — (1) Structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă primesc solicitările privind informațiile de interes public.

(2) *Solicitarea de informații de interes public* este acțiunea verbală sau scrisă (pe suport de hârtie sau electronic) prin care o persoană (fizică sau juridică, română ori străină) poate cere informații considerate ca fiind de interes public.

(3) În cazul formulării verbale a solicitării informația este furnizată pe loc, dacă este posibil, sau cu îndrumarea solicitantului să adreseze o cerere în scris.

(4) Cererile formulate în scris, pe suport de hârtie sau pe suport electronic (e-mail), inclusiv cele prevăzute la alin. (3), se înregistrează la structurile sau la persoanele responsabile de informarea publică directă, care eliberează

solicitantului o confirmare scrisă conținând data și numărul de înregistrare a cererii.

Art. 21. — (1) După primirea și înregistrarea cererii structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă realizează o evaluare primară a solicitării, în urma căreia se stabilește dacă informația solicitată este o informație comunicată din oficiu, furnizabilă la cerere sau exceptată de la liberul acces.

(2) În cazul în care informația solicitată este deja comunicată din oficiu în una dintre formele precizate la art. 5 din Legea nr. 544/2001, se asigură de îndată, dar nu mai târziu de 5 zile, informarea solicitantului despre acest lucru, precum și sursa unde informația solicitată poate fi găsită.

Art. 22. — (1) În cazul în care informația solicitată nu este dintre cele care se comunică din oficiu, solicitarea se transmite structurilor competente din cadrul autorităților și instituțiilor publice, pentru a verifica respectarea prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001.

(2) În cazul în care informația solicitată este identificată ca fiind exceptată de la accesul liber la informație, se asigură, în termen de 5 zile de la înregistrare, informarea solicitantului despre acest lucru.

(3) Structurile prevăzute la alin. (1) au obligația să identifice și să actualizeze informațiile de interes public care sunt exceptate de la accesul liber, potrivit legii.

Art. 23. — (1) Structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă primesc de la structurile prevăzute la art. 22 alin. (1) răspunsul la solicitarea primită și redactează răspunsul către solicitant împreună cu informația de interes public sau cu motivația întârzierii ori a respingerii solicitării, în condițiile legii.

(2) Răspunsul se înregistrează și se transmite persoanei interesate, pe suportul solicitat, în termenul legal.

Art. 24. — În cazul în care solicitarea nu se încadrează în competențele instituției sau autorității publice, în termen de 5 zile de la primire structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă transmit solicitarea către instituțiile sau autoritățile competente și informează solicitantul despre aceasta.

Art. 25. — Structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă țin evidența răspunsurilor și a chitanțelor remise de solicitanți privind plata costurilor de copiere a materialelor solicitate.

Art. 26. — Structurile sau persoanele responsabile de informarea publică directă realizează organizarea și funcționarea punctului de informare-documentare, după cum urmează:

a) asigură publicarea buletinului informativ al autorității sau instituției publice, care va cuprinde informațiile de interes public comunicate din oficiu, prevăzute la art. 5 din Legea nr. 544/2001;

b) asigură publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, a raportului de activitate al autorității sau instituției publice;

c) asigură disponibilitatea în format scris (la afișier, sub formă de broșuri sau electronic — dischete, CD, pagină de

Internet) a informațiilor comunicate din oficiu, prevăzute la art. 5 din Legea nr. 544/2001;

d) organizează în cadrul punctului de informare-documentare al instituției accesul publicului la informațiile furnizate din oficiu.

Art. 27. — (1) Fiecare instituție sau autoritate publică va întocmi anual, prin structurile de informare și relații publice, un raport privind accesul la informațiile de interes public, care va cuprinde:

a) numărul total de solicitări de informații de interes public;

b) numărul total de solicitări, departajat pe domenii de interes;

c) numărul de solicitări rezolvate favorabil;

d) numărul de solicitări respinse, defalcat în funcție de motivația respingerii (informații exceptate de la acces, inexistente etc.);

e) numărul de solicitări adresate în scris: 1. pe suport de hârtie; 2. pe suport electronic;

f) numărul de solicitări adresate de persoane fizice;

g) numărul de solicitări adresate de persoane juridice;

h) numărul de reclamații administrative: 1. rezolvate favorabil; 2. respinse;

i) numărul de plângeri în instanță: 1 rezolvate favorabil; 2. respinse; 3. în curs de soluționare;

j) costurile totale ale compartimentului de informare și relații publice;

k) sumele totale încasate pentru serviciile de copiere a informațiilor de interes public solicitate;

l) numărul estimativ de vizitatori ai punctului de informare-documentare.

(2) Acest raport va fi adresat conducătorului autorității sau instituției publice respective și va fi făcut public.

(3) Autoritățile și instituțiile publice centrale vor asigura colectarea rapoartelor din teritoriu, urmând ca situațiile centralizate să fie trimise Ministerului Informațiilor Publice.

CAPITOLUL V

Funcționarea structurilor responsabile de relația cu presa

Art. 28. — Dispozițiile speciale privind accesul mijloacelor de informare în masă la informațiile de interes public, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 544/2001, se referă în mod explicit la obligațiile autorităților și instituțiilor publice și nu reglementează în nici un fel activitatea mass-media.

Art. 29. — Structurile sau persoanele responsabile de relația cu presa a instituției sau autorității publice respective au următoarele atribuții:

a) să furnizeze ziariștilor, prompt și complet, orice informație de interes public care privește activitatea instituției sau autorității publice pe care o reprezintă;

b) să acorde fără discriminare, în termen de cel mult două zile de la înregistrare, acreditarea ziariștilor și a reprezentanților mijloacelor de informare în masă;

c) să informeze în timp util și să asigure accesul ziaristilor la activitățile și acțiunile de interes public organizate de instituția sau autoritatea publică;

d) să asigure, periodic sau de fiecare dată când activitatea instituției ori a autorității publice prezintă un interes public imediat, difuzarea de comunicate, informări de presă, organizarea de conferințe de presă, interviuri sau briefinguri;

e) să difuzeze ziaristilor dosare de presă legate de evenimente sau de activități ale instituției ori autorității publice;

f) să nu refuze sau să nu retragă acreditarea unui ziarist decât numai pentru fapte care împiedică desfășurarea normală a activității instituției sau autorității publice respective și care nu privesc opiniile exprimate în presă de respectivul ziarist;

g) în cazul retragerii acreditării unui ziarist, să asigure organismului de presă obținerea acreditării pentru un alt ziarist.

Art. 30. — (1) Acreditarea se acordă, la cerere, ziaristilor și instituțiilor de presă solicitante. Legitimațiile de acreditare nu sunt transmisibile și se referă la prezența fizică a ziaristului în sediul sau la activitățile autorității ori instituției publice, la care accesul presei este permis.

(2) Acreditarea ziaristilor nu atrage controlul autorităților sau instituțiilor publice ce au acordat acreditarea asupra materialelor publicate de ziaristul acreditat.

(3) Participarea ziaristilor la activitățile autorităților sau instituțiilor publice nu va putea fi limitată ori restricționată prin reglementări interne ce exced textului Legii nr. 544/2001.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 31. — Răspunderea disciplinară a funcționarului desemnat pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 se stabilește conform Statutului funcționarilor publici, statutelor speciale sau, după caz, Codului muncii.

Art. 32. — În cazul în care o persoană consideră că dreptul privind accesul la informațiile de interes public a fost încălcat, aceasta se poate adresa cu reclamație administrativă conducătorului autorității sau instituției publice căreia i-a fost solicitată informația.

Art. 33. — Persoana care se consideră vătămată în drepturile sale poate depune reclamația administrativă prevăzută la art. 32 în termen de 30 de zile de la luarea la cunoștință a refuzului explicit sau tacit al angajaților din cadrul autorității sau instituției publice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și ale prezentelor norme metodologice.

Art. 34. — În cazul în care reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul la aceasta se transmite solicitantului care se consideră lezat în termen de 15 zile de la depunerea reclamației administrative. Acest răspuns va conține informațiile de interes public solicitate inițial și, de

asemenea, va menționa sancțiunile disciplinare aplicate în cazul funcționarului vinovat, în condițiile legii.

Art. 35. — (1) Pentru analiza reclamațiilor administrative ale persoanelor, vizând nerespectarea prevederilor Legii nr. 544/2001 și ale prezentelor norme metodologice, la nivelul fiecărei autorități sau instituții publice se constituie o comisie de analiză privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public.

(2) Comisia de analiză privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public va avea următoarele responsabilități:

a) primește și analizează reclamațiile persoanelor;

b) efectuează cercetarea administrativă;

c) stabilește dacă reclamația persoanei privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public este întemeiată sau nu;

d) în cazul în care reclamația este întemeiată, propune aplicarea unei sancțiuni disciplinare pentru personalul responsabil și comunicarea informațiilor de interes public solicitate. În cazul funcționarilor publici culpabili comisia de analiză va informa despre rezultatul cercetării administrative comisia de disciplină a autorității sau instituției publice, care va propune aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare, potrivit legii;

e) redactează și trimite răspunsul solicitantului.

Art. 36. — (1) Solicitantul care, după primirea răspunsului la reclamația administrativă, se consideră în continuare lezat în drepturile sale prevăzute de lege, poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului, în termen de 30 de zile de la expirarea termenelor prevăzute la art. 7 din Legea nr. 544/2001.

(2) Scutirea de taxa de timbru pentru plângerea la tribunal și recursul la curtea de apel nu include și scutirea de la plata serviciilor de copiere a informațiilor de interes public solicitate.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 37. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice autoritățile administrației publice centrale și locale și instituțiile publice vor asigura spațiile necesare, precum și modificarea organigramelor, în vederea punerii în aplicare a prevederilor Legii nr. 544/2001.

Art. 38. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice se vor organiza compartimente de informare și relații publice și vor fi elaborate reglementările interne de organizare și funcționare a acestora.

Art. 39. — Informatizarea compartimentelor de informare și relații publice va fi asigurată de instituțiile și autoritățile publice, pe baza propunerilor aprobate de Guvern, în condițiile art. 24 din Legea nr. 544/2001.

Art. 40. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

CERERE-TIP

— model —

Denumirea autorității sau instituției publice
Sediul/Adresa
Data

Stimate domnule/Stimată doamnă,

Prin prezenta formulez o cerere conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. Doresc să primesc o copie de pe următoarele documente (*petentul este rugat să enumere cât mai concret documentele sau informațiile solicitate*):

.....
.....
.....
.....

Doresc ca informațiile solicitate să îmi fie furnizate, în format electronic, la următoarea adresă de e-mail (*opțional*):

Sunt dispus să plătesc taxele aferente serviciilor de copiere a documentelor solicitate (*dacă se solicită copii în format scris*).

Vă mulțumesc pentru sollicitudine,

.....
(semnătura petentului)

Numele și prenumele petentului
Adresa
Profesia (*opțional*)
Telefon (*opțional*)
Fax (*opțional*)

*ANEXA Nr. 2a)
la normele metodologice*

RECLAMAȚIE ADMINISTRATIVĂ (1)

— model —

Denumirea autorității sau instituției publice
Sediul/Adresa
Data

Stimate domnule/Stimată doamnă,

Prin prezenta formulez o reclamație administrativă, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, întrucât la cererea nr. din data de am primit un răspuns negativ, la data de, într-o scrisoare semnată de

(completați numele respectivului funcționar)

Documentele de interes public solicitate erau următoarele:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Documentele solicitate se încadrează în categoria informațiilor de interes public, din următoarele considerente:

Prin prezenta solicit revenirea asupra deciziei de a nu primi informațiile de interes public solicitate în scris/în format electronic, considerând că dreptul meu la informație, conform legii, a fost lezat.

Vă mulțumesc pentru sollicitudine,

.....
(semnătura petentului)

Numele și adresa petentului
Adresa
Telefon
Fax

ANEXA Nr. 2b)
la normele metodologice

RECLAMAȚIE ADMINISTRATIVĂ (2)

— model —

Denumirea autorității sau instituției publice
Sediul/Adresa
Data

Stimate domnule/Stimată doamnă,

Prin prezenta formulez o reclamație administrativă, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, întrucât la cererea nr. din data de nu am primit informațiile solicitate în termenul legal, stabilit de lege. Documentele de interes public solicitate erau următoarele:

Documentele solicitate se încadrează în categoria informațiilor de interes public, din următoarele considerente:

Prin prezenta solicit revenirea asupra deciziei de a nu primi informațiile de interes public solicitate în scris/în format electronic, considerând că dreptul meu la informație, conform legii, a fost lezat.

Vă mulțumesc pentru sollicitudine,

.....
(semnătura petentului)

Numele și adresa petentului
Adresa
Telefon
Fax

RĂSPUNS LA CERERE

— model —

De la:

Denumirea autorității sau instituției publice

Sediul/Adresa

Persoana de contact

Data

Către:

Numele și prenumele petentului

Adresa

Stimate domnule/Stimată doamnă,

În urma cererii dumneavoastră nr. din data de, prin care, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, solicitați o copie de pe următoarele documente:

(1) vă trimitem, în anexa la prezenta scrisoare, informațiile solicitate;

(2) vă informăm că informațiile solicitate nu au putut fi identificate și expediate în termenul inițial de 10 zile, urmând să vă parvină în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii dumneavoastră;

(3) vă informăm că pentru rezolvarea cererii dumneavoastră trebuie să vă adresați la, întrucât instituția noastră nu deține informațiile solicitate;

(4) vă informăm că informațiile solicitate nu se încadrează în categoria informațiilor de interes public, fiind exceptate de la accesul liber al cetățenilor;

(5) vă informăm că informațiile solicitate nu există în baza de date a instituției noastre.

Informațiile solicitate v-au fost furnizate în format electronic, la următoarea adresă de e-mail (opțional):

Taxele aferente serviciilor de copiere a documentelor solicitate sunt următoarele (când este cazul):

Al dumneavoastră,

.....
(semnătura funcționarului)

RĂSPUNS LA RECLAMAȚIE

— model —

De la:

Denumirea autorității sau instituției publice

Sediul/Adresa

Persoana de contact

Data

Către:

Numele și prenumele petentului

Adresa

Stimate domnule/Stimată doamnă,

În urma reclamației dumneavoastră nr. din data de, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, după răspunsul negativ primit/întârzierea răspunsului la cererea nr. din data de, prin care, conform legii sus-menționate, solicitați documentele de mai jos:

vă informăm că decizia de a nu primi (la termen) documentele solicitate:

(1) se încadrează în prevederile legii, fiind vorba despre informații exceptate de la accesul liber al cetățenilor;

(2) nu se încadrează în prevederile legii, fiind o eroare a unui funcționar. Vă asigurăm, cu scuzele noastre, că informațiile de interes public solicitate vă vor fi transmise în termenul legal de 15 zile. Funcționarul vinovat pentru decizia eronată în ceea ce vă privește a fost sancționat cu

Al dumneavoastră,

.....
(semnătura conducătorului
autorității sau instituției publice)

*ANEXA Nr. 5
la normele metodologice*

REGISTRU

pentru înregistrarea cererilor și răspunsurilor privind accesul la informațiile de interes public

— model —

Nr. și data cererii	Numele și prenumele solicitantului	Informațiile solicitate	Răspunsul*)	Nr. și data răspunsului

*) După caz: Da, acces liber; Termen de 30 de zile; Trimis la (altă instituție); Nu, informație exceptată; Nu, informație inexistentă.

*ANEXA Nr. 6
la normele metodologice*

CADRU ORIENTATIV

pentru elaborarea raportului anual de activitate al autorității sau instituției publice

Un raport de activitate va trebui să prezinte următoarele elemente standard:

1. misiunea autorității sau instituției publice, precum și obiectivele care trebuia atinse în perioada de raportare;
2. indici de performanță, cu prezentarea gradului de realizare a acestora;
3. scurtă prezentare a programelor desfășurate și a modului de raportare a acestora la obiectivele autorității sau instituției publice;
4. raportarea cheltuielilor, defalcate pe programe;
5. nerealizări, cu menționarea cauzelor acestora (acolo unde este cazul);
6. propuneri pentru remedierea deficiențelor.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

privind aprobarea Normei de metrologie legală CEE „NML CEE-71/319 — Contoare volumetrice pentru lichide, altele decât apa“

Ministrul industriei și resurselor,
având în vedere prevederile art. 26 din Hotărârea Guvernului nr. 1.055/2001 privind condițiile de introducere pe piață a mijloacelor de măsurare,
în baza art. 3 pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 853/1999 privind organizarea și funcționarea Biroului Român de Metrologie Legală,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma de metrologie legală CEE „NML CEE-71/319 — Contoare volumetrice pentru lichide, altele decât apa“, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 5 noiembrie 2002.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 18 februarie 2002.
Nr. 36.

ANEXĂ

NORMA DE METROLOGIE LEGALĂ CEE „NML CEE-71/319 — Contoare volumetrice pentru lichide, altele decât apa“

Art. 1. — Prezenta normă de metrologie legală CEE se aplică în cazul contoarelor volumetrice pentru lichide, altele decât apa, care permit măsurarea volumelor și în care lichidul produce mișcarea pereților mobili ai camerelor de măsurare.

Art. 2. — Se admite aplicarea marcajelor CEE pe contoarele volumetrice care îndeplinesc prevederile prezentei norme de metrologie legală CEE.

Art. 3. — Contoarele volumetrice se supun controlului metrologic prin aprobare de model CEE și verificare inițială CEE, în conformitate cu prevederile pct. 1.2.1 sau 1.2.2, după caz, din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.055/2001 privind condițiile de introducere pe piață a

mijloacelor de măsurare și în condițiile stabilite în anexa la prezenta normă de metrologie legală CEE.

Art. 4. — Introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune a contoarelor volumetrice pentru lichide, altele decât apa, nu poate fi împiedicată, interzisă sau restricționată dacă acestea poartă marcajele CEE pentru aprobare de model și verificare inițială, prevăzute la pct. 3.2 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.055/2001, sau dacă sunt fabricate într-un stat membru al Uniunii Europene și poartă marcajele CEE corespunzătoare.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezenta normă de metrologie legală CEE.

ANEXĂ

la NML CEE-71/319

CAPITOLUL I

Condiții pentru contoarele pentru lichide, altele decât apa

1. Terminologie

1.1. *Contorul volumetric pentru lichide* este un mijloc de măsurare compus dintr-un dispozitiv de măsurare și un dispozitiv indicator. În general acesta face parte dintr-un sistem de măsurare.

1.2. *Sistemul de măsurare pentru lichide* este un mijloc de măsurare care cuprinde atât contorul propriu-zis, cât și echipamentele auxiliare, care pot fi asociate cu el, toate dispozitivele necesare pentru a asigura o măsurare corectă și orice dispozitiv suplimentar, destinat să faciliteze operațiunile de măsurare.

1.3. *Livrarea minimă* este cel mai mic volum de lichid care poate fi măsurat cu un anumit model de contor.

1.4. *Volumul ciclic* este volumul de lichid care corespunde unui ciclu de funcționare a dispozitivului de măsurare, adică secvenței mișcărilor la sfârșitul căreia toate organele mobile ale dispozitivului de măsurare revin pentru prima dată în aceeași poziție ca în momentul inițial.

1.5. *Abaterea periodică* este diferența maximă, în timpul unui ciclu de funcționare, dintre volumul dezlocuit prin mișcarea componentelor și volumul arătat de dispozitivul indicator conectat la dispozitivul de măsurare, fără jocuri sau alunecări, astfel încât să indice, la sfârșitul ciclului și pentru acest ciclu, un volum egal cu volumul ciclic.

2. Dispozitiv indicator

2.1. Contoarele trebuie să aibă un dispozitiv indicator care să indice volumul măsurat în cm^3 sau în mm^3 , în dm^3 ori în litri sau în m^3 .

2.2. Într-un dispozitiv indicator având unul sau mai multe elemente, acel element care are valoarea diviziunii scării cea mai mică este denumit *primul element*.

2.3. Legătura dintre dispozitivul indicator și dispozitivul de măsurare trebuie să fie sigură, durabilă și efectuată printr-o conexiune mecanică sau printr-un dispozitiv cu magnet permanent.

2.4.1. Citirea indicației trebuie să fie sigură, ușoară și clară.

2.4.2. Dacă dispozitivul indicator are mai multe elemente, construcția sa trebuie realizată astfel încât citirea indicației să poată fi făcută prin simpla juxtapunere a indicațiilor diferitelor elemente.

2.5. Valoarea maximă a indicației dispozitivului indicator trebuie să fie de forma 1×10^n , 2×10^n sau 5×10^n , n fiind un număr întreg, pozitiv sau negativ, ori zero.

2.6. Mișcarea unui element poate fi continuă sau discontinuă.

2.7. Când partea mobilă a unui element are o mișcare continuă, scara gradată și indicele acesteia trebuie să permită determinarea cantității măsurate pentru orice poziție în care elementul se poate opri.

2.8. Valoarea diviziunii scării primului element trebuie să fie de forma 1×10^n , 2×10^n sau 5×10^n unități de măsură legale pentru volum.

2.9. Exceptând elementul care corespunde valorii maxime a indicației dispozitivului indicator, valoarea unei rotații a unui element trebuie să fie de forma 10^n unități de măsură legale, în cazul în care scara gradată de pe acest element este complet vizibilă.

2.10. Când un element este constituit dintr-o scară circulară fixă și un indice rotitor, direcția de rotație a acestui indice trebuie să fie în sensul acelor de ceasornic.

2.11. La un dispozitiv indicator cu mai multe elemente fiecare rotație a părții în mișcare a elementului, a cărei gradată este în întregime vizibilă, trebuie să corespundă cu valoarea diviziunii scării următorului element.

2.12. La un dispozitiv indicator cu mai multe elemente indicele unui element cu mișcare discontinuă, în afară de primul element, trebuie să se miște înainte cu o cifră, în timp ce precedentul element se mișcă nu mai mult de o zecime din rotația sa. Această mișcare înainte trebuie să înceteze când precedentul element indică zero.

2.13. Când un dispozitiv indicator are mai multe elemente și când numai o parte a celui de-al doilea și a următoarelor elemente este vizibilă în fereastră, mișcarea acestor elemente trebuie să fie discontinuă. Mișcarea primului element poate fi continuă sau discontinuă.

2.14. Dacă indicația este dată de cifre în linie și mișcarea primului element este discontinuă, este permisă marcarea unuia sau mai multor zerouri fixe, la dreapta acestui element.

2.15. Când primul element are o porțiune din scara sa vizibilă într-o fereastră și are o mișcare continuă poate să rezulte o ambiguitate în citire, care trebuie eliminată în măsura în care este posibil. Pentru a realiza acest lucru și pentru a permite citirea prin interpolare dimensiunea ferestrei, paralelă cu direcția de mișcare a scării, nu trebuie să fie mai mică de 1,5 ori distanța dintre centrele liniilor a două repere gradate numerotate consecutiv, astfel încât cel puțin două repere gradate, dintre care unul va avea o cifră, să fie mereu vizibile. Fereastra poate să fie asimetrică față de repere.

2.16. La o scară cu repere gradate acestea trebuie să aibă aceeași grosime constantă de-a lungul lor și să nu depășească un sfert din distanța dintre centrele liniilor a

două repere consecutive. Reperele corespunzătoare pentru 1×10^n , 2×10^n sau 5×10^n unități de măsură legale trebuie să se diferențieze numai prin diferența lor de lungime.

2.17. Distanța reală sau aparentă dintre axele a două repere gradate, consecutive nu trebuie să fie mai mică de 2 mm.

2.18. Înălțimea reală sau aparentă a cifrelor nu trebuie să fie mai mică de 4 mm.

3. Dispozitiv de calibrare

3.1. Contoarele trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de calibrare care să permită modificarea raportului dintre volumul indicat și cel real care traversează contorul.

3.2. Când acest dispozitiv modifică raportul într-o manieră discontinuă, diferența dintre două valori consecutive ale acestui raport nu trebuie să fie mai mare de 0,002.

3.3. Reglarea prin intermediul montării în derivație a contorului este interzisă.

4. Condiții speciale privind livrarea minimă

4.1. Livrarea minimă trebuie să fie astfel încât fiecare dintre următoarele valori să nu fie mai mare decât eroarea tolerată pentru acest volum, specificată la pct. 2 și 3 din cap. II:

(1) volumul corespunzător mișcării cu 2 mm a scării primului element al dispozitivului indicator și unei cincimi din valoarea diviziunii, când primul element are o mișcare continuă;

(2) volumul corespunzător mișcării a două cifre consecutive, când primul element are o mișcare discontinuă;

(3) eroarea care, în condiții normale de funcționare, este cauzată de jocul sau de alunecarea între dispozitivul de măsurare și primul element al dispozitivului indicator;

(4) dublul abaterii periodice.

4.2. La determinarea livrării minime trebuie să se țină seama, dacă este necesar, de efectul componentelor adiționale ale dispozitivului de măsurare.

4.3. Livrarea minimă trebuie să fie de forma 1×10^n , 2×10^n sau 5×10^n , n fiind un număr întreg, pozitiv sau negativ, ori zero.

5. Debitul maxim și debitul minim

5.1. Debitul maxim și debitul minim sunt specificate în certificatul aprobării de model, în concordanță cu rezultatele obținute în timpul probelor. Contorul trebuie să funcționeze la debitul său maxim, pentru o perioadă determinată, specificată în certificatul de aprobare de model, fără să prezinte o schimbare sensibilă a calității măsurărilor sale.

5.2. Raportul dintre debitul maxim și debitul minim trebuie să fie de cel puțin 10 pentru contoare în general și de cel puțin 5 pentru contoarele pentru gaze lichefiate.

6. Efectul naturii lichidului, al temperaturii și al presiunii

6.1. În certificatul aprobării de model al unui contor trebuie să fie specificate felul lichidului sau lichidelor pentru care contorul este destinat, limitele intervalului de temperatură a lichidului care trebuie să fie măsurat, în cazul în care aceste limite sunt sub -10°C sau peste $+50^\circ\text{C}$, și presiunea maximă de lucru.

6.2. Încercările efectuate în scopul obținerii aprobării de model a unui contor trebuie să demonstreze că variația erorilor datorate variației maxime a presiunii și temperaturii, în limitele care vor fi specificate în certificatul aprobării de model, nu trebuie să depășească, pentru fiecare dintre acești factori, jumătate din valorile stabilite la pct. 1, 2 și 3 din cap. II.

7. Erorile tolerate ale contorului

7.1. Când verificarea inițială a unui sistem de măsurare este precedată de verificarea inițială CEE a contorului, conform art. 3 din prezenta normă de metrologie legală CEE, erorile tolerate în timpul verificărilor metrologice sunt egale

cu jumătatea erorilor tolerate, specificate la pct. 1, 2 și 3 din cap. II, dar nu mai mici de 0,3% din cantitatea măsurată, dacă lichidul utilizat este același cu cel pentru care este destinat contorul.

7.2. În cazul în care exactitatea măsurării nu este suficientă ca să permită îndeplinirea condiției prevăzute la pct. 7.1, în certificatul aprobării de model pot fi majorate erorile tolerate, în limitele celor specificate la pct. 1, 2 și 3 din cap. II.

7.3. De asemenea, în certificatul aprobării de model se pot reduce și/sau se pot modifica erorile tolerate, când verificarea de mai sus se face numai cu unul dintre lichidele prevăzute sau cu un alt lichid.

În ultimul caz (când lichidul folosit la verificare este diferit de cel pentru care este destinat contorul) în certificatul aprobării de model trebuie să se specifice valorile debitului din timpul verificărilor, altele decât cele cuprinse între debitul maxim și debitul minim.

8. Inscripții

8.1. Fiecare contor trebuie să prezinte, în mod vizibil și de neșters, pe cadranul dispozitivului indicator sau pe o plăcuță specială, următoarele mențiuni:

- simbolul aprobării de model CEE;
- marca de identificare sau numele producătorului;
- descrierea producătorului, dacă există;
- numărul de serie al contorului și anul de fabricație;
- volumul ciclic;
- debitul maxim și debitul minim;
- presiunea maximă de lucru;
- intervalul de temperatură, în cazul în care lichidul poate fi măsurat la o temperatură sub -10°C sau peste $+50^{\circ}\text{C}$;

i) natura lichidului sau lichidelor care trebuie să fie măsurate și limitele viscozității cinematice sau dinamice, când numai indicația naturii lichidului nu este suficientă pentru determinarea viscozității lichidului sau lichidelor.

8.2. Unitatea de măsură a volumului măsurat sau simbolul acesteia, precum și livrarea minimă trebuie să fie vizibil marcate pe cadranul dispozitivului indicator.

8.3. În cazul în care sensul de curgere a lichidului nu rezultă în mod evident, acesta trebuie să fie indicat printr-o săgeată pe carcasa contorului.

8.4. La contoarele care măsoară lichide alimentare și care pot fi demontate numărul de serie sau ultimele trei cifre ale acestui număr trebuie să fie inscripționate și pe componentele a căror înlocuire poate afecta rezultatele măsurărilor.

8.5. Dispozitivul indicator poate avea un semn special și un număr de identificare.

9. Sigilare și marcare

9.1. Sigilarea trebuie să prevină accesul la părțile ce pot modifica calibrarea și demontarea, chiar parțială, a contorului, când aceste demontări nu sunt autorizate în certificatul aprobării de model (contoarele care măsoară lichide alimentare și care pot fi demontate).

9.2. Pentru aplicarea marcajului CEE trebuie să fie prevăzut un loc special pe o componentă principală, vizibilă, fără demontare pe dispozitivul de măsurare, pe dispozitivul indicator sau pe carcasa acestora.

9.3. Certificatul aprobării de model trebuie să prevadă locul pentru aplicarea mărcii pe componentele interschimbabile ale contorului, care pot fi demontate, alături de numărul de serie la care se face referire în pct. 8.4.

CAPITOLUL II

Erorile tolerate ale sistemelor de măsurare

1. Când un contor este încorporat într-un sistem de măsurare, erorile tolerate, pozitive sau negative, la verificarea inițială a sistemului, în condiții normale de funcționare și în limitele de funcționare specificate în certificatul de aprobare de model, sunt prezentate în tabelul de mai jos, în funcție de cantitățile măsurate.

Cantitățile măsurate	Erorile tolerate
de la 0,02 la 0,1 l	± 2 ml
de la 0,1 la 0,2 l	$\pm 2\%$ din cantitatea măsurată
de la 0,2 la 0,4 l	± 4 ml
de la 0,4 la 1 l	$\pm 1\%$ din cantitatea măsurată
de la 1 la 2 l	± 10 ml
2 l sau mai mult	$\pm 0,5\%$ din cantitatea măsurată

2. Eroarea tolerată pentru livrarea minimă este dublul valorii specificate la pct. 1 și, indiferent de cantitatea măsurată, eroarea tolerată nu poate fi mai mică decât cea permisă la livrarea minimă.

3. Datorită dificultăților inerente procesului de testare erorile tolerate sunt dublul celor specificate la pct. 1 și 2, când sunt aplicate sistemelor de măsurare a gazelor lichefiate ori a altor lichide măsurate la o temperatură sub -10°C sau peste $+50^{\circ}\text{C}$ și sistemelor care au debitul minim mai mic de 1 l/oră.

4. Dacă la verificarea inițială erorile sunt toate în același sens, cel puțin una dintre ele nu trebuie să depășească limitele specificate la pct. 7.1 din cap. I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
